

Conuersio p litteras apostolicas vel legatorum eius sup pmissioe quorūcumq; pūlegiatorū clericorū cōcessa directas. nūq̄d p hos poterit eis prouideri de hospitali. ibidē. c. ij. §. vi.

Hospitalarij laici q̄bus cōmittunt hospitalia gubernāda nō tenentur ad diuinū officium siue ad horas. sed clerici beneficiati in ip̄s ad ipsas tenentur. c. ibidē. ca. ij. §. vii.

Hospitalarius utrū hospitādo v̄l elemosinas largiēdo possit p̄ferre p̄iunctos extraēos. ponitur desup adhuc alie similes questioēs. ibidē. capi. ii. §. viij.

Hospitalarius si eligit sepulturā apud eccl̄iaz hospital nūq̄d eccl̄ia parochialis debet habē canonica. porcionē de relictis eius. ibidē. §. ix.

Hospitales quōz qualiter debent esse clerici. c. tertia pte. ti. xij. ca. ij. §. vi.

Hospitalia quō debent visitari p superiores. c. q̄ sunt interrogāda ab ip̄s. ii. par. titu. xx. ca. vi §. quarto.

Hospitalia que dicuntur loca religiosa gaudēt privilegio clericali. tertia par. titu. xxiij. capitu. v. §. vi.

Hostis noster quomō nos impugnat i isto certamine duplici telo. c. q̄modo debemus istis resistere. iiij. parte. titu. ii. capitu. secūdo. §. quinto ante medium incipit.

H ante v

Humanus genus

quomodo cōparatur est iūctis inspicitibus per peccatum. c. si reuertat. quibus iūctis tūc assimilatur. i. p. ti. i. ca. ij. §. v. c.

Humanorū actū de bonitate c. malicia q̄modo oportet de ip̄s loqui. Et quomō exponit auctoritas Dyonsij q̄ malus non agit nisi in virtute boni. i. par. ti. iiij. ca. xij.

Humana actio habet bonitatem c. maliciā ex obiecto. c. quō homo per maliciā fit abhominabilis c. quō actio humana habet bonitatem c. maliciā ex circūstantia. c. ibidē. §. i.

Humana actio q̄ habet bonitatem c. maliciā precipue ex fine pbatur ex diffinitione Boetij que etiaz exponitur. c. ibidē. §. ii.

Humanorū actūz aliqui sunt indifferentes fm speciem. sed nulla est indifferēs fm indiuiduū. c. ibidē. §. iij.

Humane voluntatis bonitas in actibus suis quō depēdet ex q̄ttuor. ibidē. §. iiij.

Bonitas c. malicia magis p̄pe reperit in actu anteriori voluntatis q̄ in actu exteriori. quod

probat auctoritate Augustini. c. ibidē. paragrappo quinto.

Humana actio quomō dicitur bona vel mala recta vel peccata. laudabilis vel culpabilis. meritoria vel demeritoria fm diuersos respectus. quomodo actio dicitur meritoria. c. ibidē. §. vi. c. septimo.

Humana voluntas frequēter in scriptura dicitur. c. vbi. c. sub nomie cordis tractatur de exercitio voluntatis. prima parte. titulo quarto. capitulo. xij.

Humane cōseruationis quomō reperiuntur tres conditiones. c. similiter in humana actōe tres. prima parte. titulo decimotercio. capitulo secūdo. §. vii. g. h.

Humanarū operationū exteriorū triplex iūctis differentia tertia parte. titulo octauo. capitulo primo. §. ii. b.

Humane vite dant nouē regule fm quas vnus quisq; vitā suā dirigere pōt c. ordinare. iiij. pte. ti. ij. ca. iiij.

Humanus timor vario modo describitur infra sub littera. t. scz timor. c. iiij. p. ti. xij. ca. ij.

Humilitas quō diffinitur a brō Bernhardo. in quo ipsa essentialiter consistit. que sunt ad ipsam necessaria q̄ specialis virtus sit probat. iiij. par. ti. iiij. ca. xij.

Humilis vnde quis dicitur. in quo actu hoc p̄stet q̄ quis hūilis sit. c. quō per humilitatem se homo debet omnibus subūcere. ibidē. §. i.

Humilitatis gradus sunt duodecē fm beatorū Benedictū in reglā. quō figuratur scale iacob et quō homo p humilitatē p̄ueit ad duo. c. ponuntur adhuc alij duodecē gradus ipsius hūilitatis ibidē. §. secūdo.

Humilitas quō non est excellentissima virtus simplr. sed post virtutes theologicas. quō hūilitas p̄mo d̄r fundamētū virtutū. c. quō ip̄a ex scriptura cōmendat triplr. ibidē. §. iiij.

Humilitas fructus sunt vnde. qui c. per ordinē declaratur. ibidē. §. iiij.

Humilitas quō dicitur paup̄tas spiritus. c. quō illorū est regnū celoz. Et in quo p̄stet ista humilitas. iiij. p. ti. vii. ca. vi. §. i. b. vel ibi. p̄mo ex go dicitur spiritus.

H ante a.

Factitia est quar

tus gradus supbie. in q̄bus ipsa consistit. q̄ ad eandē p̄tinent. c. quō ipsa reprehēditur. ij. pte. ti. iij. ca. iij. §. vu.

Iactantia fm Gregorij est filia inanis glorie quomodo describitur ex quo pcedit. Et describitur triplex iactantia. ii. p. t. iii. c. iii.

Iactantia p yroniam quibus moys fit. qd est yronia. et dicere de se vilia et defectuosa fieri p tripliciter. ibid. s. i.

Iactantia p vanitatem quibus moys fit et ex triplici causa p quis laudare se ipsum. probat et ostenditur variis auctoritatibus et exemplis vbi licet. et vbi no. ibid. s. ii.

Iactantia propter falsitatem quomodo fit. vñ dicitur iactantia. et qñ mendaces dicunt iactantias tunc tripliciter p esse peccatum mortale et quibus moys ibid. s. iii.

Iactantia quomodo etiā repitur in operibus exterioribus. et quomodo cū aliqñ cōcurrūt plura alia vicia vt superbia. inanis gloria. mēdaciū et alia huiusmodi. ibi. s. iiii.

Iactantia et diuitiis bene prosperatis diuitibus nemo debet trīstari. ibi. s. v.

Iactantie diuitū describuntur. quomodo in variis bonis iactat scz in domibus. i. bonis. et. ponit desup varia exempla et auctoritates q vane sunt. ibid. s. vi.

Iacob patriarcha qñ sua prudētia mūdñ in suis operibus illuminauit. ii. p. t. xxx. c. vii. ante mediu scz añ. i. s.

Iacob qñ vidit dñz in pñ scale. i. p. t. iii. c. vi. s. iiii.

Iconomica prudē

tia q ē. siue in quo pñstet. nū. p. t. ii. c. v.

Idolatria quid est

quomodo diuinus cultus diuersimode exhibetur ydolis. et idolatria nō solū est peccatū mortale. sed etiā grauissimū peccatū. qd pbatur Et aliorum errorum describuntur circa imolationes ydolorum. ii. p. t. xij. c. i. s. i.

Idolorum triplex genus describitur que gētilēs adorabant et q h fecerūt. iii. p. t. xxx. ca. i. s. iiii. b

Idolatria quomodo vario mō dicitur fornicatō in scripturis. et. ii. p. t. v. c. ij. s. ij

Idris sex describuntur tripliciter q fuerūt in nuptiis in qb vocat erat iesus cū Maria et iste nuptie qd spiritualiter significāt. et quid iste ydris. nū. p. t. xv. c. xxxviii. xxxix. et. xl. solum in eo rundē. s.

Ieiunij omīssio

dupliciter fit et in paradiso institutū dicitur. et ē ieiunij in lege diuinali. et in lege positina. sed diuersimode. Et iure diuinali est triplex ieiunium. ii. p. t. vi. c. ij.

Ieiunadi dies q sunt ex precepto ecclesie qñ et quibus moys sunt instituti. quomodo hoies ad illos obligantur. et q de consilio sunt institute et ibid. s. i.

Ieiunij consuetudinarij. qñ ipsa consuetudo homines ligat et consuetudo laicorum nō ligat clericos nec ecclēso. Et vbi ius ieiunij preualet p consuetudini. ibi. s. ij.

Ieiuniorum tempore vtrum possint comedi carnes quādo et quibus temporibus interdicitur. cum qbus ecclesia dispensat. Et sexta feria carnes comedere sine necessitate est mortale et sabbatis comedere vbi est mortale. et. ibid. s. iiii.

Ieiunare in qua etate quis tenetur siue ad ieiunia. et qñ sint exercitadi in istis. ibi. s. iiii.

Ieiunia ecclesie quādo possunt redemi. et quando et quomodo cum ipsis possit dispensari. ibi s. v.

Ieiunio quod excusant laborantes fuitores. cursores. pauperes. pugnantes. infirmi. senes. et. vxo res. aliq alij. ibid. s. vi.

Ieiunium quomodo assumitur ab hominibus ppter tria et tripliciter p comitti defectus circa ieiunia instituta. ibi. s. vii.

Ieiunium tripliciter viciat q nō exaudiat a deo scz emērali idispositōe. ex cibatois purificatōe. et ex hoc notabili anticipatōe. ibid. s. viii. ix. et. x.

Ieiunij quomodo sit sanctificatō iuxta illud Sane tificate ieiunium. ibid. s. viii. infra pncipiū.

Ieiunium quare magis tempore quadagesimē institutum est q alijs diebus. et est triplex ratio quare quadagesime dies ieiunantur. quo tempore inchoabatur quadagesima olim et quo tempore iam. et quo tempore iudei ieiunant. et. qñ ta. p. t. xij. ca. iij. s. iij.

Ieiuniorum tempore quare prohibetur esus carum et lactiniorum. et quo tempore dici est hora comestionis. et. ibid. s. v.

Ieiuniorum fructus siue vtilitates sunt nouem et decem in sp. ibid. s. vi.

Ieiunium elemosina vel oratio quod horum est magis satisfactorium. tertia parte. titulo decimo quarto. capitulo secundo. paragraffo tertio.

Ieiuniorum tpepe collationibus in sero quomodo fiunt. et de potu extra hora et. ii. p. t. vi. c. ij. s. ij

Sub littera. a. vide etiam de abstinentia. et sub. c. de cibo. et sub. g. de gula. et sub. f. de sobrietate. quia ibidem tractatur secundum sub gula de cibo et potu. modo et tempore ieiunii principaliter tamen vide de istis. ii. p. vi. ca. i. §. v. vi. vii. viii. et ix.

Ignis quō purga

bit mundus ante diuinum iudicium. quis erit iste ignis. quare fit ista purgatio per ignem. quis erit iste ignis in effectu. quomodo ille ignis purgabit elementa et ceterum. ii. p. ti. xii. ca. xi. §. ii.

Ignis quo punit animas. ii. p. ti. xxii. ca. i. vi. de tamen multo plus infra sub inferno. et sub. p. secundum purgatorium.

Ignem inordinatum amoris quomodo septem mala procedunt. i. p. ti. ii. c. ii. §. ii.

Ignorantia autem vario modo describitur cum suis defectibus. i. par. tit. i. capi. ii. §. ii. Quod fit ignorantia dicitur etiam mixtum voluntario et inuoluntario. quomodo hoc intelligitur. et quomodo ignorantia tripliciter se habet ad actum voluntatis. i. par. ti. ii. ca. ii. §. v. vide etiam aliquid. §. vi.

Ignorantia facti quomodo distinguitur secundum decretistas. i. p. ti. ii. c. xiii. §. ii. §.

Ignorantia triplex reperiri potest in actu peccati. i. p. ti. vi. ca. i. §. i.

Ignorantia facti non iuris excusat. Est una de regulis iuris que et declarat. i. par. titu. xx. ca. v. nico. sub. i. secundum ignorantiam.

Ignorantia presumitur ubi scientia non probatur. est similis una de regulis iuris que ibidem declarat.

Ignorantia iuris non facit aliquem bone fidei possessorem probatur ex legibus. ii. par. titu. i. ca. xv. §. vii. circa finem.

Ignorantia est triplex secundum iuris humanam. legis diuinalem et operis contingibilem quomodo ignorantie spiritualiter faciunt homines cecum. quando excusat. et quando non et quando est crassa et quando supina. et ex tribus puenit ipsa. ii. par. ti. v. ca. ix. §. ii.

Ignorantia sui ipsius quomodo consequitur homo tria mala siue detrimenta. ii. p. ti. ii. c. iii. ultra medium.

Ignorantes docere est una de spiritualibus elemosinis. et quomodo sit danda et ceterum. ii. p. ti. v. c. xviii. §. v.

Iherusalem quō

figuratiue significat animas nostras. et quid sex porte in Iherusalem nobis spiritualiter significant. i. p. titu. ii. ca. iii. §. vii.

Illegitimitas quo

modo inducit irregularitates. que tales prohibentur ordinari. et secundum iura hereditari non possunt. quis dicitur illegitimus et ceterum. ii. p. ti. xviii. c. iiii.

Illegitimus quomodo legitime tribus modis. et per quos leges reduci possunt. ibidem. §. ii.

Cum illegitimis quomodo tripliciter dispensatur. quomodo tales dispensationes fieri debent. ibidem. §. ii.

Illicite aliquid acquisitum tripliciter potest esse. et quomodo illiterate acquisita vario modo debent restituui et ceterum. secunda par. titu. ii. capitu. v. §. primo. secundo. et tercio. Cetera vide infra sub littera. r. scilicet restitutio.

Illicite acquisitum potest aliquid dici tripliciter. hoc declaratur quomodo fit. iiii. par. titu. v. capi. xviii. §. r. post medium.

Illuminant spiritualiter oculi mentales septem modis. i. p. ti. iii. ca. v. §. i.

Vide multa notabilia plura et pulchra sub littera. c. secundum. Ecceitas et infra sub littera. v. secundum visus.

Imaginatio quō di

citur anima. et quomodo sunt nouem similitudines secundum proportionem inter deum et animam quantum ad sua naturalia. i. p. ti. i. c. i. §. i.

Imago quomodo est anima incarnate veritatis mediantibus virtutibus. quomodo portemus imaginem celestis regis. et quomodo nouem similitudines sunt inter deum et animam et ceterum. ibidem. §. ii.

Imago quomodo est anima glorificate intellectualitatis. et quomodo ipsa participat cum nouem orationibus angelorum. ibidem. §. iii.

Imago quomodo representat deum. i. par. ti. i. capi. i. §. iii. infra medium.

Imaginum adoratio a quibus creditur esse tradita. qua adoratione debent adorari. quomodo picture debent adorari. Ad quid facte sunt imagines et ceterum. iii. p. ti. xii. ca. ix. §. i.

Imaginum adoratio qualiter fiat. duplex est motus in imagine. quomodo imago christi et beate virginis debet adorari et ceterum. ibidem. §. iii.

Imaginatio potestatem hominis quomodo temptat dyabolus vario modo impinendo sibi varia. iiii. par. ti. xiii. ca. iii. §. iii.

Imaginatio potestatem siue fantasia describatur vario modo super sub littera. f. secundum fantasia. Et i. p. titu. lo secundo. ca. vi.

Imitari deum ostendit ex natura. ratione et scriptura. iiii. p. ti. xvi. c. i. §. v. b. et. vi. §. vide etiam infra sub. i. scilicet sequere.

Immunitas ecclesie et personarum ecclesiasticarum vario modo describitur supra sub lra. e. scilicet coecia. et iiij. par. ti. xij. ca. iij.

Impediens aliquem dignum vel ydoneum propter alium vel vindictam a consecratione alicuius beneficii officij vel muneris mortaliter peccat. et quod tenetur ad recompensationem. ii. par. ti. i. ca. xij. §. xx.

Impeditoria manus quod describitur. et quod significat ipsi quinque digitus siue modi. ii. par. titu. ij. ca. i. §. xvi.

Impediens aliquem a meliori ut ab ingressu religionis. et quod secundum doctores tenetur ad restitutionem. et. ij. par. ti. ij. ca. ij. §. i. d. e.

Impediens aliquem ex certa causa a voto vel religionem quando excusat a peccato. ii. par. tit. xi. ca. ij. an. primum. §.

Impedimenta duodecim matrimonij describuntur vario modo infra sub lra. m. scilicet matrimonium. **N**on prestat impedimentum quod de iure non sortitur effectum. Est una de regulis iuris que declaratur. i. p. ti. xx. ca. vnico sub lra. n. scilicet non prestat.

Impedimenta penitentie que sunt que sunt impedimenta interiora penitentie. et desperatores veniunt inducunt tria. et dantur tria remedia contra illa. tertia par. ti. xiiij. ca. xvij. §. iij. et. v.

Impetium voluntatis describitur primo quod sit imperare. et radix libertatis est voluntas. i. par. titu. iij. capi. decimo.

Impetium quod preedit vsum. et est vnus actus tantum probatur. et. ibidem. §. primo.

Impetium istud quod extendit ad actum voluntatis ad actum rationis. et ad actum appetitus sensitui ibidem. §. ij. **I**mpetium tripliciter describitur scilicet diuinale et reuerendum. tempale et discernendum. et interinale et custodiendum. declaratur in ebra pulchre. ibidem. §. ij. iij. et. v.

Impator primus quis fuit. scilicet Romanorum et qui post eum. ibidem. §. ij. p. vltima diuisione.

Imperialis dignitas antecedit papam. unde habuit principium **I**mpator non est super papam sed e converso. quomodo summi pontifices aliquando deposuerunt imperatores et tripliciter impium fuit translatum. et ad quod et quomodo nunc ad almanos ibidem. §. quarto.

Impatoris iuramentum in forma describitur et declaratur vario modo. quod ipse facit pape prius in sua approbatione. et secundo in sua coronatione. secunda par. ti. x. ca. v. §. i.

Imperator quod figuratur per luminare minus. Genesim. i. quomodo imperium est introductum. quomodo ad varias gentes est translatum quomodo venit ad almanos. quod debet eligi per electores. et. iiij. par. ti. iij. ca. i. circa medium.

Imperatori moneri bellum contra ecclesiam subditi sui non tenentur illi obedire in bellando contra ipsam quod et probatur. et. ij. p. tit. iij. c. ij. §. ij. a.

Imperatori scismatico. heretico vel alias usurpanti iura ecclesiarum resistendo fideles tenentur adinuare papam quod et probatur ibidem. §. iij. b.

Imperatoris proprius sacerdos quis est cui committeri tenetur. tertia parte titulo decimo septimo capitulo tertio.

Imperatoris et imperij quam potestatem habet papa. quomodo est ministrator pape. quare datur est minister. et. Quis papa primo almanis debet imperatori. et quare. que sunt eius electores. Et triplex causa quare de almania solum predicti electores sunt assumpti. quomodo papa ipse confirmat. quomodo iurat. et. ij. par. ti. xxiij. c. quinto. §. xij.

Impetium et papatus quod horum primum in quo consistebat ista prioritas quis fuit prius dominus. et qui post eum. et. quomodo imperium modo fuit translatum. et quare dicitur rex romanorum. et. tertia parte titulo. xxiij. ca. v. §. xij.

Impatore maiore est papa in dignitate et auctoritate quod probatur. quod imperator debet per papam confirmari. ut habetur in iure. et. ibidem. §. decimo quinto.

Imperator Constantinus primo dotauit ecclesiam. vtrum potuit facere. et vtrum successores possint reuocare. ibidem. §. xvi.

Impij iustificatio describitur vario modo infra sub. a. scilicet iustificatio impij. et. ij. par. titu. ix. ca. vi. et per quinque sequentes. §.

Nemo potest ad impossibile obligari. Est una de regulis iuris que declaratur. prima p. ti. xx. c. vnico sub. n. scilicet nemo potest.

Imponere et concedere quis potest theolonium Et quomodo peccat qui iniuste imponunt. secunda parte titulo primo capitulo decimo tertio. §. sexto.

Impositiones. collecte. prestantie quas imponunt domini et erigunt a ciuibus et communitatibus. et. quando sunt licite. et quando illicite. et per consequens quando sunt rapine. secunda parte titulo primo. ca. xij.

Impotentia coeundi quod impedit matrimonium et sunt tres species impotentie. ii. p. ti. i. ca. xij. §. i. ij. et. iij. Cetera de illa materia vide infra matrimonium.

Impugnatur tripliciter ab accidia. ii. p. ti. ix. ca. i. in quarta diuisione. Cetera vide super sub accidia. **I**mpugnatur siue temptatur a dyabolo. mundo et carne. vide de istis tribus hic in tabula sub diuersis litteris.

Inanis gloria est

prio genita superbie. que est vicius capitale ex q̄ septem alie oriuntur. q̄uo differunt supbia et inanis gloria et. ii. par. ti. iiii. c. i.

Inanis gloria q̄uo causat a superbia. q̄uo appetitus glorie est viciosus. et q̄uo aliquis gloriatur scz in dño. in pximo et in mundo et glia in scriptura vario modo expōitur. ibid. §. i.

Inanis gloria in q̄bus magis inuenit. R. in diuitijs. Et iste diuitie sunt triplices. scz ciales. temporales. et sp̄iales. ibid. §. ii.

Inanis glia q̄uo puniūt. in q̄bus casibus inanis gloria p̄trariatur dilectōi dei. et tunc tripl̄r est peccatū mortale p̄batur ad lōguz et. ibid. §. tercio.

Inanis glia q̄uo aggreditur hominē. in p̄ncipio. in medio. et in fine. q̄bus modis. et q̄re. q̄s potest fugere inanē gloriā. quō ipsa vicia multiplicat. et q̄uo finis inanis glorie est manifesta prope excellentie et. ibid. §. iij.

Incantiones serpentum vel aliorū animalū q̄uo exercentur quomō et q̄n sunt mortalia et qua liter peccant facientes. qui tales debent punire et. p. ti. xii. ca. i. §. xii.

Incaruari magis decuit filiū dei q̄ patre vel spiritum sanctum tribus ratioibz. ii. pte. t. xxi. cap. ii. §. i. b. et ante et. §. ii. et iii. et. p. ti. xv. §. p̄rio secūdo et tercio.

Incaruatiōis misteriu. q̄uo tota trinitas opata est iiii. p. titulo decimoquinto capitulo viceſimo primo. §. ii.

Incaruatiō diuinalis s̄bi q̄uo. et q̄liter facta est et. p. ti. xiii. ca. i. §. i.

Incaruatiō xpi describit vario mō infra i sp̄ali tabula de beata s̄gine p̄ istā tabulaz sub l̄ra. a. scz annūciatiō et. iiii. p. ti. xv. ca. viii. et. ix. p. totū et p̄ncipaliter ca. xii. et p̄oēs. §.

Incondarius quā penam incurrit s̄m canonē iiii. p. ti. xvii. ca. xxi. §. v. ibi Trigesimusseptius

Incondarij ecclesiā et p̄iorum locorum excōicati sunt maior sentētia et si fuerit denūciati pa per reseruati absolutio de q̄bus locis magis intelligitur q̄uo denūciatio intelligit et. tercia parte. titulo viceſimoquarto. capitulo vndecimo duodecimo. et decimo septimo

Incondia faciētes tpe belli ponēdo ignē in domo vel alias. q̄uo tenētur ad restitutōz. ter. p. ti. iiii. cap. ii. §. ii.

Incondos nos voluit de de hora mortis p̄pter tres rōes. i. p. ti. v. ca. i. §. ix. c.

Incondus est q̄ra filia luxurie. et in q̄ p̄sistit. et que est differētia inter homines et animalia in

motu passionū. ii. p. ti. v. c. v.

Incondus est distincta sp̄es luxurie. et grauior ad ulterio. q̄uo p̄ istaz hō efficitur similis equo et mulo. et describuntur gradus p̄sanguinitat. affinitat. et p̄gnatōis spiritual. q̄uo impediūt matrimoniu. ibid. §. i. Quarta ratio assignat q̄re incōgrua est tal p̄mixtiō cōsanguineoz vel affiniū. et q̄stuz deo displicet. ibid. §. ii.

Incondus igni et luxurie dat remediū p̄aque infusioz. p̄ lignoz subtractōz. et ab igne elōgationez. Ista tria declaratur. Et de incestu. Iosep et vxore Pharonis q̄uo multipl̄r eū tēpauit et ibidem. §. iij.

Incondus p̄mittens quā penā incurrit s̄m canonē. ii. p. ti. xvij. c. xxi. §. v. ibi. Quadagesimus Incōsideratiō a beato Gregorio ponit p̄ tercia filia luxurie. q̄re et q̄uo est peccatū. q̄d importat. q̄uo ipsa agit cōtra p̄tes p̄ndētie. et triplex incōsideratiō est viciosa. ii. p. ti. v. c. xi. p. totū

Incondstia ponit a beato Gregorio p̄ q̄ra filia luxurie. et iporatur s̄m sanctuz Thomā recessum q̄ndaz a bō p̄posito et. a q̄ iste recessus h̄z p̄ncipiu. q̄uo p̄sumat. q̄uo est peccatū et. p. ti. v. c. xij

Incondstia describit p̄ thea ex psalmo. q̄d et de ipsa declarat. et q̄uo ista incōststia p̄cedit ex triplici causa. idid. §. i. ij. et. iij.

Incondstantia q̄uo differt a negligētia Et q̄s dicitur incōstans. ii. p. ti. ix. c. iij. §. i. f.

Incondtētia describit vario mō sup̄ sub l̄ra. c. scz cōtinētia. cuius oppositū est.

Incondi et succubi qui sunt et. iiii. p. ti. iiii. capi viii. §. iiii.

Incondū bonū q̄d est deus describit sub l̄ra. b. scz bonū. Et. i. par. ti. xij. ca. ij. §. i.

Indignatio est p̄ma filia ire. et eius q̄dditas describitur cum declarationibus resuper. ij. parte titu. vii. ca. ij.

Indictō que ponitur in kalendis. et in litteris vel instrumentis vnde dicit. quomō debet p̄putari et inueniri semp ad nutuz. vltcrius computare in furtuz. tercia par. titu. vi. cap. ij. §. v. f. modicum infra.

Indignus dicitur aliquis dupl̄r ad ordines. et qualiter peccat tales p̄mouētes. tercia parte. titu. xiiij. c. vi. §. xi

Indignū qui sciēter eligūt quantū peccat et. iij. par. ti. xix. c. ii. §. iij.

Indignū sciēter eligētes in episcopuz cōtra formaz iuris electores suspēsi sunt p̄ triēnium a beneficio. iij. p. ti. xvij. c. iij. infra mediū.

Indignis si episcopus dat beneficia quātū peccat. que circa illa attēdere debet et. iij. p. ti. xx. c. ij. §. secundo.

Indulgentie valent que sunt date a p[re]latis ec-
clesie. quib[us] valent et quibus n[on]. r[ati]o. p[ri]ma par. tit.
vii. ca. iij. §. tertio. c.

Indulgentie n[on] valent ad remissionē culpe quā
solus d[eu]s remittit auctoritate probat. sed va-
lent ad remissionē pene debite pro peccatis quō
dicit plena. plenior. plenissima. quis habet cla-
ues indulgentiarū. r[ati]o. i. p[ri]ma. tit. r[ati]o. ca. iij.

Indulgentiar[um] valor est triplex. vna ex p[ar]te xp[isti]
alia ex meritis sanctor[um] tertia causat ex p[ar]te ec-
clesie. r[ati]o. ibidē. §. p[ri]mo.

Indulgentiam aliquā datā ad cōsequendū q[ui]t-
tuor requiruntur. ibidē. §. ij.

Indulgentia tantū valet quantū sonat. hoc ex-
ponit f[ra]n[co] doctores. et indulgentia data p[er] papā.
et p[er] episcopos semp[er] durat. et p[er]cisi quare n[on] pos-
sunt dare indulgentias. ibidē. §. tertio.

Indulgentia plenaria que dat a papa sit diuers[us]
causis et sunt n[um]ero d[ecim]us. et quō indulgentia a pe-
na et a culpa est intelligēda. r[ati]o. ibidē. §. iij.

Indulgentia data in articulo mortis quō in
istis est p[re]cedendū. et quedā dubia et varia no-
tabilia declarantur desup[er]. ibidē. §. v.

Indulgentia iubilei videt[ur] valde ratōnabiliter
instituta fuisse. et quare et quādo habuerūt ini-
tiū. ibidē. §. vi.

Iubileus ille terminus vnde derivat[ur]. in q[uo] in-
choatus est. in veteri lege p[re]figurat[ur] est in tēp[or]e
gr[ati]e. p[er]fectōnand[us]. ibidē. §. vij.

Indulgentijs mediātib[us] quomō possunt edu-
ci ante de purgatorio. et vtrū papa possit per in-
dulgentias totū purgatoriū expoliare. iij. par.
ti. xxi. ca. v. §. vi.

Indulgentia plenaria mediāte vtrū papa pos-
sit cōmitti et cōfessio sic a tota pena et culpa ab-
soluere. q[uod] n[on] trāseant per ignē purgatoriū r[ati]o. ibi-
dem. §. septimo.

Indulgentia plenaria ē via q[ue] imediate itur ad
celū. et q[uo] valet. et quib[us] n[on]. p[ri]ma. p[ri]ma. tit. v. capitu-
lo. iij. §. secundo. g.

Inepta leticia d[icitur] scd[un]da filia gule. quō inficit et
dissoluit affectū. ij. p[ri]ma. tit. vi. ca. iij. §. iij.

Inepta leticia d[icitur] etia[us] terti[us] grad[us] sup[er]bie. in q[uo]
tunc p[er]sistit. quō ipsa in speciali vitup[er]at[ur] q[ui]ntus
ad monachos. et q[ui]re. ij. p[ri]ma. tit. iij. ca. iij. §. sexto.

Inepti q[ui] sunt ad amicitia. iij. par. ti. v. c. x. §.
vi. circa medium

Infamib[us] porte n[on] patebūt dignitatē Est vna
de regulis iuris. q[ue] et declarat. iij. p[ri]ma. tit. x. ca. vnico
sub. i. scil[icet] infamibus.

Infames quō sunt irregulares et inepti ad p[ro]-
motionē sacro[rum] ordinū. a quib[us] plus repellūt.
quis cū ip[s]e possit dispensare. iij. p[ri]ma. tit. xvij. capi-

tulo. vi. §. octavo.

Infantia est prima etas hominis. q[uod] diu durat. et
q[uod] sp[irit]ualit[er] significat. iij. p[ri]ma. tit. vij. ca. v. §. vi. b

Infertū esse et punitōem malor[um] in alia vita p[ro]-
bat ex veteri et nouo testam[en]to et prophetis. et
dictis sanctorū. r[ati]o. q[ui]rta par. tit. xiiij. capitu-
lo quinto. §. secundo.

Infertalis pene grauitas quomodo ostēditur
magna ex qualitate. ex quātitate. ex atrocitate.
ex infelicitate. ex penalitate. ex implacabilitate.
et ex boni egestate. ibidē. §. tertio.

Infertali loco quomodo cruciabitur anime
damnatorū. quomodo eorūdem pene affligant[ur]
aliquib[us] lapidib[us] r[ati]o. ibidē. §. iij.

Infertali loco quomodo dānati vltra crucia-
tū ignis habebunt varias infirmitates et mis[er]-
rias in corporib[us]. ibidē. §. v.

Infertalis pena q[uod] eterna sit et perpetua et n[on] ha-
bens finē ostendit[ur]. et quō circa diurnitatē pena-
rū in alio seculo fuerūt septem opiniones ali-
quor[um]. que et reprobat[ur]. ibidē. §. vi.

Infertaliū penarū infelicitas vario mō descri-
bit[ur]. quomodo anime cruciabit[ur] ibidē. et quō ig-
nis agit in animā. r[ati]o. ibidē. §. septimo.

Inferno quō anime vltra penā ignis habebūt
adhuc alias multas penas. ponunt[ur] p[ri]ncipal[iter]
septem. ibidē. §. vij.

Inferno quō sunt septē qualitates siue cōditi-
ones demonū. quor[um] horribilitas magna pena
est. quō sunt timēde r[ati]o. ibidē. §. ix.

Inferno quō damnati priuabūt[ur] diuina vi-
sione. et sicut sancti ex ipsa habebūt magnū gau-
dium ita dānati maximā mis[er]iam. r[ati]o. ibidē.
§. decimo.

Inferno subtrahent[ur] a damnat[is] omnia subsidia
scil[icet] a deo. ab angelis. a sanctis ab ecclesie suffra-
gijs a bonis pactis et a locis sacris. r[ati]o. ibidē.
§. vndecimo.

Inferno siue in purgatorio quō anime cruciāt[ur]
ante resurrectōem corp[or]is ponūt[ur] desup[er] quinq[ue]
opiniōes modernor[um]. iij. p[ri]ma. tit. xij. c. i. §. iij. et iij.

Inferno quō ibūt aīe dānato[rum]. et quō triplicē
mis[er]ia ibi habebūt. i. p[ri]ma. tit. v. ca. iij. p[er] totum.

Infertalis pena q[uod] p[er]petua sit ostēdit[ur] et p[ro]bat[ur].
et videt[ur] alicui forte iustū q[uod] cū p[er]t[ine]at sit t[em]p[or]ale et
pena eterna ostēdit[ur] sex rōnib[us] instillime aīam in
cl[er]ica mortali decedētē etnalit[er] cruciari. ibidē. §. ij.

Infertales pene quō sunt locatō vilitat[is]. pua-
tio t[em]p[or]alit[is]. cruciatō igneitat[is]. ablatō refrigera-
bilitat[is]. excecātō veritat[is]. associatio malignita-
tis. et iplicatio inordinabilitat[is]. ibidē. §. iij.

Infertus. limb[us]. et purgatoriū cū eorūdem pe-
nis describūt[ur]. i. p[ri]ma. tit. iij. capi. vij. §. iij.

Infernales pene sunt octo q̄ breuiter enumerātur. ⁊ declarātur. iij. par. titulo. xviij. ca. v. §. viij. infra principium.

Inferni hic penā vtz papa possit aliq̄s adiu. dicādo iuste dānare. iij. par. ti. xij. ca. v. §. xix.

Infidelitas q̄ pctm sit pbatu quo ifidelitas potest accipi duplr. Et est infidelitas scz paganoz iudeoz ⁊ hereticoz. iij. par. titu. xij. capitu lo secundo per totū.

Infidelitas in genere vario modo describitur. secūda. par. tit. xij. ca. viij. per totū.

Infidelitū ritus quomodo ⁊ qliter tollūtur ⁊c. ibidem capitu. iij. §. ij.

Infidelitū ritus ⁊ cerimonie q̄re tolerātur. iij. par. ti. xij. ca. iij. §. secundo.

Infidelitū est triplex cōuentus scz paganoz iudeoz ⁊ hereticoz quō istu vario modo malignātur cōtra xpm. ⁊c. in varijs errorib⁹ secūda par te titulo. xij. ca. viij. §. ij. iij. ⁊. v.

Infidelitū pueri vtrū possunt baptisari inuit⁹ parentib⁹. ⁊c. iij. p. ti. xij. ca. xij. §. ix. f.

Infideles quō vario modo tēptat dyabol⁹. ⁊c. prima par. titu. vi. ca. xij. §. v.

Infirmities corporales ⁊ si nocue sunt cor/pori plurimū tamen proficiūt menti. ⁊c. pma par. titu. v. ca. i. §. v. d.

Infirmity siue languore spirituali. quō lan/guet ⁊ quō anima circa hoc tria facit. scilz q̄re remedia. ostendit morbū. ⁊ agnoscit beneficiū prima pte tit. vi. ca. ij. §. viij.

Infirmities anime sunt septē ptra q̄s datur septem remedia. iij. par. ti. iij. ca. ix. §. ix. b.

Infirm⁹ quō debet esse obediens medico mētez suam manifestādo. iij. p. ti. viij. ca. i. §. i. c.

Infirmities spūales quō curātur ad modū infirmitatis corporalis. id est q̄ medici corpa/les dāt infirmis. iste spūaliter exponūt pro in/firmitatib⁹ spūalib⁹. ibidē. §. ij. e. p totum.

Infirmis prohibet ne recipiāt medicinas aliu deis. tertia. par. ti. viij. ca. ij. §. iij. b. De ifirmis vide etiā infra sub. m. scilz medicis.

Infirm⁹ quō ⁊ q̄re se disponere debet ad mortē per cōfessionē ⁊ alia sacramenta. que sibi dicere debet cōfessor. que expediūt morienti. ⁊c. iij. p. ti. x. capi. secundo.

Infirmoz paupē locatōis in hospitali. vide varia sub littera. h. scilz hospitali. Et tertia p. titu. xi. ca. i. ⁊. ij. p totum.

Infirmos quomodo sanat sacramtoz ordina tio siue institutio. quis medic⁹. qui ifirmi. ⁊c. tertia par. ti. xij. ca. i. §. ij.

Infirmities hoīm spūales. quō sanat virtua lis operatio sacramento. ibidē. §. iij.

Ingratitudo bñficioz dei est priā ⁊ scda filia su perbie. quomodo describit⁹. ⁊ quō nemo se excu/sare p̄t ab ingratitude. ⁊ quō ingratitude va/rio modo a deo punif. ⁊c. ij. p. ti. iij. ca. ix.

Ingratitudo q̄ speciale pctm est oñdif. siē gra titudo est special virt⁹ hñs diuersos grad⁹. ita ingratitude tot grad⁹ hñs. ⁊ q̄le pctm est. ⁊c. ibi dem. §. primo.

Ingratitudinis grauitas oñdif ex q̄ttuor. q̄ ex ea sequūt⁹. ⁊ q̄ homo p ipsam pdit. ⁊c. ibidē. §. iij. iij. v. ⁊. vi. per totum.

Ingratitudine quō quis incurrit multa mala ⁊ tēporalia ⁊ spūalia. que varijs autoritati bus ⁊ tēplis pbanf q̄r fit. ⁊c. ibidē. §. v.

De gratiarū actōe desuper vide supra sub litte/ra. g. scilz gratiarū actio. ⁊c.

Ingratitudine quō redeūt peccata dimissa. ⁊ q̄ modo dicūt⁹ redire. ⁊c. ij. par. ti. iij. ca. ix. §. iij.

Inhūanitas a beato Gregorio ponit inter fi lias auaricie. in q̄ istud vitū cōsistit. ⁊c. secun da par. ti. i. ca. xxiij.

Inhūanitas quomodo sit eradicāda p elemo sinā largiendā. pauprib⁹. ibidem. §. i.

Iniurias ⁊ odia dimittendo est multiplex fru ctus. ij. par. ti. viij. ca. iij. §. v. e. per totū.

Iniurie illatōe quō solent oriri in hoīe odium in corde. affectus odiū in opere. signū in ore. ⁊ actio iniurie. quō ⁊ qualr illos homo tenet di mittere. ⁊c. ibidem. §. vi.

Propter iniurias factas clerico q̄ndo quis in cidit in maiorē excoīcatōz exclusiōe ma nuū violenta in ipsos. iij. p. ti. xxiij. ca. i. §. i.

Iniurie vtrū paciēter semp sint sustinende.

Iniuria vtrū prelat⁹ possit se vindicare. iij par. ti. v. ca. xij. §. iij. in medio.

Ex iniurijs illatis quibuscumq; modis solent tria oriri per ordinē in lesio. scilz rancor in affec tu. rancor in effectū. ⁊ actio ptra iniuriantē. ij. par. ti. ij. ca. ij. §. tertio. h.

Initialis timor vario mō describit⁹ infra sū lra t. scz timor. Et. iij. p. ti. xiiij. ca. vi. per totū.

Inimicoz dilectio describitur. quō fieri debz ⁊ quō intelligif. iij. p. ti. vi. ca. iij. §. i. Et in secu do. §. habes de signis hui⁹ dilectōis.

Inimicoz dilectō quō sit intelligēda iuxta il lud xpi. Diligite inimicos vros. ⁊ ponit⁹ sep tē que valēt ad oñdēdū. q̄ nō est ita difficile si cut diligere inimicos. ⁊c. ibidē. ca. vi. §. v.

Quid magis meritorū diligere amicū vl inī micū. ibidē. §. iij.

Iniquz cordiū sunt septē differētie. ⁊ que mala ex ipsis pueniūt. i. p. ti. iij. ca. xij. §. iij.

Injusticia que fit in iudicio describit⁹ quo ad

iudicem. quo ad accusatorem. q̄ ad reum. q̄ ad te-
stes. q̄ ad advocatū. et quo ad procuratorem. ij. par.
titulo. i. capi. xix. per totū.

Et infra sub iudicio humano habes in particulari
Iniuste iudicatoria man⁹ quō describit et quid
significat eius q̄nq; digiti siue modi. ij. par. ti.
ij. capi. primo. §. r.

Inimicitia dicitur contra filia gule. de q̄bus intelli-
gitur. quō per inimicitia corrumpitur corp⁹ et c.
secunda par. titu. vi. ca. iij. §. vi.

Innocentia quō Macrobi⁹ ponit ipsaz eē vir-
tutē et patre iusticie. ubi scriptura facit intētoz
de ipsa. Et quattuor pertinet ad innocentia. iij.
par. titu. v. ca. vi.

Innocens vix debet esse mag⁹ deo gratus q̄ pe-
nitens. iij. par. titu. v. ca. xij. post mediū.

Inobediētia est p̄ma filia inanis glorie. et quō
inobediētia est aliqui virtutū generale. Et aliqui p-
rium et speciale. et q̄ntū virtutū sit ipsa inobedi-
entia. ij. par. ti. iij. ca. ij.

Inobediētia et rebellio incurrere faciūt maledi-
ctōem. et quō de⁹ propter inobediētiā maledi-
cit tripliciter. et quō inobediētia puniūt ab eccle-
sia per excoīcatōem. ibidē. §. i.

Inobediētia quō diversi diversimode tēdināt
a mādatis dei. et c. ibidē. §. ij. Cetera vide in-
fra sub littera. m. scz mandatu.

Inq̄tudo mētis ponit a beato Gregorio iter
filias auaricie ad quā p̄tinet inordinata sollici-
tudo circa tēporalia. ij. par. tit. primo capi. xv.
Et vide sub littera. f. scz sollicitudo.

Inq̄sitores excoīcant qui male et cōtra cōsciē-
tiam exercent tale officiū contra quāsdā perso-
nas. et pape reseruat absolutio. et qui dicuntur p-
tinaces. tertia par. ti. xxiij. ca. vij.

Inq̄sitores excoīcant illicite extorquētes pecu-
niā sub pretextu inq̄sitōnis. qd̄ vltim⁹ declara-
tur. et c. ibidē. capi. viij.

Inq̄sitor quō se debet habere in inq̄sitōe cōtra
hereticos. et quō dñs dabit illis tripl^r grāz et c.
tertia par. ti. xviij. capitu. ij.

Eorundē officiū et modū vide s. f. b. scz hētic⁹
Inq̄sitio que fit in iudicio describit vario mō
infra sub i. scz iudicio humano. Et. iij. par. titu.
ix. ca. vij. quasi per totū.

Inspēctio spectaculorū vtrū sit mortale. ij. par.
titu. iij. capi. vij. §. v.

Inspiratōis diuinē et dyabolice suggestiōnis.
quō discernere possum⁹ differētiā per donū sapi-
entie. et c. iij. par. ti. xvi. ca. i. §. viij. ti. ix. l.

Inspiratōe quō debz fieri electio. et que sunt ne-
cessaria ad istā electōem. iij. par. tit. xix. ca. ij. §. x.

Instrumentū publicū q̄ debet in se cōtinere. et

nouē sunt q̄ requirūt ad publicū instrumētū.
q̄ forma. q̄s modis scribēdi. et c. iij. p. t. vi. ca. ter-
tio. §. quinto.

Instrumentū reprobandū quot testes inducēt
tertia par. ti. ix. ca. xi. vltra mediū.

Instrumentū vtrū cōficere possit notari⁹ insti-
tutus a laico. et c. iij. par. ti. vi. ca. iij. §. ij. Cetera
de ipsis vide infra notarij.

Intellect⁹ quō est potētia anie. et q̄ intellectus
sit potētia anime et nō ipsa essentia eius proba-
tur. et c. i. par. ti. iij. ca. i. per totū.

Intellectus quomodo sit p̄ter fructuose exercē-
dus. et quomodo ipse intellect⁹ est oculus ani-
me per quē videt et cognoscit res incorporeas et
separatas. ibidē. ca. ij.

Intellectus speculatiui exercitiū describit p̄ the-
ma ex psalmo. qd̄ et de ipso declarat. quomodo
deū vario mō videre possum⁹ per intellectū. et c.
ibidē. capi. vi.

Intellectus practicus quomodo debz exerceri
que vario modo debet facere. ibidē. capitulo
septimo.

Intelligētia nō est alia potētia ab intellectu. s.
declarat ibidē. capitu. viij.

Intellectus ac⁹ vario mō describit. quō scz aīa
cognoscit in corpore. et c. ibidē. ca. xi. per totū.

Intellect⁹ donū describit per thema ex psalmo.
qd̄ et de ipso declarat. iij. p. ti. xi. ca. i.

Intellectus quō sumitur multipl^r. qd̄ est iste
intellectus. et c. ibidē. §. p̄mo.

Intellectus donū describit ex esa. xi. vnde dicit^r
intellectus. et c. quare hoc donū dicit^r magis in-
tellectus q̄ ratio. et quare aliqd̄ donū dicat^r
intellectus. ibidē. §. ij.

Intellectus donū quō simul manet cum fide.
et quō intellectus donum nō est solū speculati-
uus sed etiam practicus. et c. ibidē. §. tertio.

Intellect⁹ donū est in oīb⁹ habētib⁹ grām grat⁹
datam. et q̄ extra grām existētib⁹ abest. p̄batur
ad longū ibidē. §. iij.

Intellectui dono que opponūt. et c. ibidē. §. v.

Intellectui dono quō corrūdet sexta b̄tudo.
scz b̄t mūdo corde. ibidē. §. vi.

Intellect⁹ noster quō debz tripl^r esse b̄n ordi-
tus et illustratus. iij. p. ti. ij. ca. iij. d.

Intellectus hominis quō diabolus vario mō
temptat et quomodo sibi homo debet resistere.
iij. par. ti. xij. ca. iij. §. iij. e.

Intellectuales virtutes sunt. sapiētia. intellec-
tus. scientia. ars. et prudentia. quare dicūt in-
tellectuales. quō sunt in intellectu speculatiuo
et practico. quarta parte titulo primo. ca. p̄mo.
§. quarto. b.

In intellectus. sapiētia ⁊ scientia in q̄m sunt vir
tutes sunt dona spiritus sancti. ⁊ in q̄bus disse
runt. ibidē. §. i.

Intelligentia respectu presentiu quo requiritur
ad prudentiam. 7 ordinatio sui per prudentiam co
sistit in octo. iiii. p. n. ij. ca. ij. §. ij.

Intēto describif. ſc3 que eſt terci⁹ actus elicit⁹
a volūtate. ⁊ qđ eſt. qđ ſit prop⁹. ⁊ principal^r
intendere quō differt ab electione. ⁊c. prima p.
titu. iij. capi. vi.

Infectio quomodo assimilaf oculo ⁊ vt oculus
id est infectio recta fit ⁊ simplex. quattuor requi
runtur. ibidem. §. primo. b.

Intentio inferioris quò aliquando est preter in
tentōez supioris. zc. secunda parte titu. Duode
cimo. ca. ix. n. o. p. q.

Intentiōem suā quō vnusquisq; bene regere dē
quō intētio significat per caput. iij. pre. titulo
secundo. capi. quarto. b.

Intentio ⁊ deuotio in horis canonicis nō est
in p̄cepto. sed ex t̄i gratia. tertia parte titu. xij.
ca. iij. §. vij. in medio.

Interdictū. excoīcatio. ⁊ suspensio in quib⁹ cō/
ueniūt ⁊ differūt. iiii. parti. xxvi. ca. i.

Interdictū quō differt a iure ab homine ⁊ ab
utroq; ⁊ quib⁹ causis. ⁊ generale interdictū fert
a iure sex casib⁹. ibidem. ca. ij.

Interdictū speciale ubi fert. ⁊ quōt quid facere debent. **E**t sunt. vij. casus a iure propter q̄s in terdictus speciale potest poni. *ibidem. ca. ij. §. i.*

Interdictū singulare quō fertur. ⁊ contra quos.
ponūt desup varia notabilia ⁊ casus circa istaz
materiā. ibidē ca. ii. §. ii.

Interdictū quod fit ab hoīe illd est generale.
speciale. ⁊ singulare. ⁊ p delegatū ⁊ subdelegatū
quod ⁊ qualr hoc fieri debet. quomodo debet in/
telligi. ꝛc. ibidē. ca. ij. §. iij

Interdictū cōtra quē feras quō debet intelligi.
z quomodo poni z declarātur circa istā materiā
variū casus z notabilia. ibidē. capi. iij.

Interdictū quō sit seruandū a quib⁹ est absti-
nendū. qui possunt admitti t̄ q̄ nō. quomodo
tempore interdicti diuina debent celebrari. vt
missa. &c. ibidem. ca. iij.

Interdictū nō seruātes quā penā incurrūt. ꝛc.
ibidem capi. q̄rto. §. primo.

Interdictū quomodo debet poni. ⁊ quomodo relaxari. quādo ⁊ quō suspendi potest. quō po-
test appellari tempe interdicti. ⁊c. ibidem capi.
quarto. §. secundo.

Interdictum quomodo fratres predicatorum et minores servare tenentur. quomodo divina celebrare possunt. et ibidem. ca. iij. §. iij.

Interdictū cogentes nō seruari v'l' excomuni-
catōem excommunicati sunt maiori sentētia. iij.
par. ti. xxiij. ca. xxvij.

Interdictiōes sepelictes excommunicatos vel
publicos usurarios excommunicati sunt maiori
sententia. quo tpe anni hoc facere possunt sine
tali sententia. quō tales debent puniri. 7c. ibid.
capitulo. xxxij.

Interdictū religiosi nō seruātes excomunicati
sunt. ibidem. ca. lvi.

Interprationem q̄druplicē quō habet lex. 7c. i.
par. ti. xviij. ca. xij. d. xij.

Interpretatio privilegiorum ubi verba sunt obscura siue ambigua ad eum spectat cui est concedere. prima p. titu. xij. ca. vnico. §. i. 7. ij.

Intestatus dicitur quis cedere quattuor modis
q̄: diu successio in hereditatē. quo ordine fit suc
cessio ab intestato. 7c. iij. p. r. i. ca. iij. §. iij.

Inuenti aliquib' esse dicit Iheronim' Sciame
hoc vitii simile esse rapine sic q' inueta non red
diderit. ⁊ similr pbatur auctoritate Augustini
quomodo distinguunt inueta ⁊ c. ij. par. ti. pmo
capi. xv. §. secundo.

Inuidia est vnū pctm̄ de septē capitalib⁹. quo
modo diffinit. Et tristitia de alienis bonis po-
test cōtingere quattuor modis. ij. par. t. viij. c. i.
Inuidia describitur per thema ex psalmo. qd̄ ⁊
ipsa declarat cū triplici mēbro. ibidē 64.

Inuidia unde cōmuniter habet or̃m quemo-
do spiritualiter inuidia occidit simplices. 23.
ibidem. 6. ij.

Inuidia q̄ graue peccatū sit probatur. quemo
do cōtrariatur caritati. ⁊ quō deo. quō assimilaf
do abolo. quō proximo iniuriatur cū exemplo.
ibidem. §. tercio.

Inuidia que mala sequuntur. quare dicitur vi-
tiū capitale. quōd habet. v. filias. scilz detractōē
odiū. susurratōē. calurniatiōē in aduersis et
afflictōē in p̄sēns. ibidē. §. iiii.

Inuidie remedia tria dātur. ⁊ in fine ponitur
exemplū. ibidem. §. v.

Inuidia quō est causa multorū malorū. ⁊ quō
habet. xv. pessimas cōditōnes. ibidem capitūlo
secundo. §. tertio.

Inuidia quō est causa erroris ⁊ falsitatis. affectionis cupiditatis. ⁊ defectōis bonitatis. ibid. capi. ii. §. i. ii. ⁊. iij.

Inuidie prima filia quod est odiū. & ipsa. vide
infra sub littera. o. scz odiū. & ibidē. ca. iij.

Inuidia quare dicitur via tenebrosa quō inui-
dua ethimologizatur. ꝛc. i. par. t. v. ca. iij. §. i. e.

Inuocatio demonū pro auxilio quō fit. 2c. ij.
par. ti. xij, ca. i. §. v.

ante o
Iob quō sua pati

entia homines edificauit. tertia par. tit. xxi. capitu. vii. circa mediū.

Jocosa dicta vlt facta quō sint modificāda siue que modestia sit ibi seruāda. et quō licet et quō non tē. iiii. p. ti. iiii. c. x. §. iii.

Joannes euāgelista utrū magis fuit dilectus a xpo q̄ Petrus. iiii. par. titu. x. ca. iiii. §. iii. b

Joānes euāgelista vocatus a christo. a nup̄ijs an recessit ab vxore ipsa inuita et que opinatur fuisse eius spōsa. iii. p. ti. i. ca. iiii. f.

Joānes baptista quō multuz cōmendatur ex varijs gratijs sibi dāis a deo. et q̄ aliqui dicūt beatus frāsciscus esse maiorem Joāne baptista falsē dicūt. et alia p̄ sui cōmendatōne. iii. par. ti. xxi. capi. vii. vltra mediū. et §. i. et ii.

Joānis baptiste ponūtur decem puilegia. iij. par. ti. xviii. ca. v. §. vi. p. totuz

Joseph filius Jacob patriarche quō mūdū clarificauit virginitate castitatis. iii. p. tit. xxi. ca. vii. circa mediū ante primū. §.

Joseph patriarcha quō fuit q̄druplici sorte or natus quas allegorice habere debent dñi et rectores tēporales. tertia par. titu. iii. capitulo. i. §. i. ii. iii. et v.

ante p
Ipocrisis est filia

inanis glorie. q̄bus figurat. vnde traxit nomē vnde dicitur. quō et quid faciunt ypocrite tē. et utrū ypocrisis sit peccatuz mortale. et quō christi predicatio multuz fuit cōtra ypocritas. ii. p. titu. iij. ca. vii.

Ypocritarū poitur thēa ex psalmo et desup tria membra. que et declarātur. ibidē. §. ii. iii. et iij.

Ypocrisim large sumēdo. notatur triplex ypocrisis. scz demōnis. carnis et hoīs. quō hū per ypocrisim accipiūt ibidē. §. ii

Ypocrita quid est. quō dei testamētum fide sunt per os suum. et qui per eos significantur. et quō dñs sepre maledictōes inuehit cōtra ypocritas. et cōtra illos qui significantur p̄ eos tē. ibi tē. §. tercio.

Ypocrisis quō testatur. quō ipsi odiunt discipulū. quomō se coherēt varijs vitijs tē. cu3 ex emplo in fine. ibidem. ca. iij.

ante r.
Ira est vltima pas

o que potest dici passio generalit. quō et vnde

noīatur vis irascibilis. motus ire quō tēdit ad duo. et duplex differētia est attendēda circa irā. tē. i. par. ti. vi. c. xi.

Ira qd est. quō se habet ad appetitū. et bruta habent irā. et quō hō dispositus est ad irā fm q̄ h3 colerica p̄plexiō. et q̄re odiuz est grauius ira. q̄ sunt cause ire. quō ire causat delectatiō. tē. ibidē §. primo.

Ira est triplex. scz diuinal. virtual. et criminalis et irāliq̄ phi dixerūt esse in deo. quō scriptura dicit tē esse iratū. quō homo irascit. et quō ira dei est triplex ibidem. §. ii.

Ira p̄ zelū quō d̄scribit et p̄bat ex scriptura. hec ira est iustoz. que et tria bona facit. probat mltis auctoritatibus et exēplis ex sacra scriptura. ibidem. §. ii. g. h. i.

Ire tria remedia dant. ibidē. §. iii.

Ira quō dicit via tumultuosa. et quare et quō multi p̄ illam ambulant ita q̄ se cōprimūt tē. i parte. ti. v. capi. iij. §. i. f.

Ira ponitur a beato Gregorio et ab alijs doctozibus pro peccato mortali quid est ira tē. secundā parte titu. vii. ca. i.

Ira d̄scribit per thema ex psalmo. quod et de ipsa declarat ibidem. §. i.

Ira quō vario modo diffinit q̄ ex ira multa vicia oriānt. quare ira est maius viciū capitale q̄s odiuz. et motus ire p̄t esse inordinatus et cōter peccatū triplr. que sunt spēs ire tē. qui sunt gra dus ire. ibidem. §. ii.

Ira cum superat mentē triplex excidium facit. ibidem. §. tercio.

Ire remediū d̄scribit p̄ thēa qd et de ipsa declaratur p̄ varias auctoritates. et quō deus tria dedit q̄ valent ad tollendū irā tē. ibidē. §. iij.

Ire modū nos triplr hēre dēmus scz zelatiue et per rectū. remissiue et p̄ defectū. et viciatiue p̄ excessum. ibidem. §. v

Ira quō p̄cipue h3 duas filias scz indignatiō. et marmuratō. q̄ mala ex ira pcedūt. et quō ira triplr p̄t considerari tē. ii. p. ti. vii. ca. ii

Irregularitas quō diffinitur. quō contrahitur quō diffinitur. qui hoies p̄t esse irregulares tē. iii. par. ti. xxviii. ca. i.

Qui et quō ministrare p̄nt i diuinis. que differētia iter irregularitatē et suspensiōes tē. quō debent absolui tē. ibidē. §. i.

Irregularitas quō contrahit. p̄pter hoicidiuz vel mutilatōes desuper ponuntur varij casus et modi q̄ ad longū declarant. ibidē. c. ii. et p̄ oēs. §.

Irregularitas bigamie quō cōtrahit octo moīs quare bigamus philetur p̄moueri. quis potest cum ipsis dispensare tē. ibidē. ca. iij.

f i.

Irregularitates quō inducit illegitimitas quē tales phibentur ordinari. ipsi fm iura hereditare nō possunt. quis dicit illegitimus tē. ibid. capitulo quarto.

Irregularitas quō p̄trahit p̄ varia vicia cor: pōrū sine disforitates scz ppter mutilatiōz. gibbositatē. leprositatē tē. qui pnt admitti tē. ibi. c. v.

Irregularitas quō alias vario modo p̄trahit circa varios actus t̄ status hoīm. ibid. c. vi.

Ireuerētia sacram̄torū suē diuinorū quō multiplici sit. tē. ij. p. ti. i. c. xxi.

Ire de vana religiōe in aliā nisi ex magna necessitate quare nō est laudabile. pōt tamen quis ire de vna religiōe ad aliā ex triplici causa. iij. par. titu. xvi. ca. iij.

Ironeitas describitur put p̄currit euz iactātia. quando est yronia. vbi etiaz sancti viri cōmiserunt yroniā dicendo de se vilia tē. ij. p. titu. iij. capi. iij. §. i.

Iterare ut quis

tenetur penitentiaz vel absolutiōz p̄ ignorantiā impositaz tē. ij. p. ti. xvij. ca. xxi. §. iij.

Iterare in quibus casibus q̄s tenetur confessiōz tē. ij. par. ti. xiiij. ca. xix. §. iij.

Iterū consecrari debet ecclesia cōsecrata in tribus casibus. iij. par. ti. xij. ca. vi. §. viij.

Iterari quādo debet electio vel quādo tenentur iterare electiōz. iij. par. ti. xix. c. ii. §. vij.

Iterari nō debet baptisimus quadruple ratiōe et quō vltim⁹ sit faciēdn. iij. p. ti. xiiij. c. xij. §. xij.

Iterare nō oīz horā dictaz post horā neglectaz. ij. p. ti. ix. ca. xij. §. iij. in fine.

Iubileus annus

describitur cum suis indulgētijs tē ortu eius. xxi. i. par. ti. x. ca. iij. §. vi. t. vij.

Iubens vel paganus nō cogit debet ad fidez suscipiendā tē quare. quō tamē dnt recipi si fidem receperit tē recesserint q̄liter sunt puniēdi. quō et quibus modis dnt duci ad fidē tē. ij. par. ti. xij. ca. ii. §. i.

Iudeorū pueri t̄ aliorū infidelīn nō sunt baptisandi inuitis parētibus p̄batur triplici ratiōe. et si susceperint fidez quō sunt seprāde a parētibus. ibidem. §. iij.

Iudeis cohabitare vel balneare quō prohibet quō transgressores sunt puniendi. quibus locis possunt eis fideles seruitia facere. tē p̄ baptisimū non liberātur a seruitute tē. ibidē. ca. iij.

Iudei habitātes inter xp̄ianos a quibus sunt phibēdi. quibus diebus ire nō dnt in publicum. eis p̄mittit agere tē conuenire apud iudices nō stros tē. ibidem. ca. iij. §. i.

Iudeorū t̄ aliorū infidelīn ceremonie siue ritus quō t̄ quare tolerātur. ibidē. c. iij. §. ij.

Iudeis p̄cipātes quō sunt puniēdi circa casus p̄dictos. tē ipsi iudei faciētes cōtra p̄dicta tē. ibidē. ca. iij. §. iij.

Iudei quō sint exactionādi a dominis terrarū quādo licite ab eis recipere possint tē. ibidem. ca. iij. §. iij.

Iudei dona t̄ mercedes quas dant p̄sonis pro labore suo utrū pnt licite recipere tē retinere. ibi. ca. iij. §. v.

Iudeorū seruus q̄ dicitur vernaculus si vult effici xp̄ianus. statim eripitur in libertatez nullo precio dato qd̄ probat. quis tē quando dicit de p̄ceptis a seruitute. tē quō tē. ibidē. c. iij. §. vi.

Iudei quō vario modo errauerūt tē errāt adhuc erga xp̄m. quorū errores etiā vario modo eluciantur tē. ibidem. c. vij. §. iij.

Iudeorū pueri utrū pnt baptisari inuitis parētibus tē in qua erate fieri pōt tē in qua nō tē. iij. par. ti. xiiij. ca. xxiij.

Iudei t̄ pagani adulti si petūt baptisimū nō est statim eius dandus post conuersiōz. sed ex triplici causa potest differri tē qn̄ ipsis iminet periculus quō sunt baptisandi. ibidē. §. xij.

Iudei quō subsunt pape. quō significatur p̄ hōnes. quō papa phibz fidelibus ne cū ipsis habeant consortia. quō ipsi debent laborare tē. iij. p. ti. xxiij. ca. v. §. ix.

Iudeorū errores vario mō describunt in veteri tē nouo testamēto in quibus errabāt. iij. par. titu. lo. xi. capi. vi.

Iudei quō phibent ne infirmis dēt medicinas. et infirmis quō prohibet ne recipiāt medicinas a iudeis. iij. p. ti. vii. ca. ii. §. iij. h.

Iudei quō nō excusant a receptiōe vsure. argumenta in cōtrariū soluntur. tē autoritates ex veteri testamēto applicātur contra eos. Et ista autoritas expoitur **D**utū date tē. ii. par. ti. p̄rio. ca. vij. §. ii.

Iudeorū populo quē soluz data fuit lex tē. i. p. ti. xiiij. ca. ii. §. ii.

Iudicium finale

quō est timēduz quō est vnus articulus de articulo fidei tē. iij. par. ti. xiiij. ca. xi.

Iudiciū finale quō vario modo p̄batur et scriptura q̄ est venturū quō timēdn tē. ibidē. §. i.

De iudicio diuino.

Iudicium finale

quō est timēduz quō est vnus articulus de articulo fidei tē. iij. par. ti. xiiij. ca. xi.

Iudiciū finale quō vario modo p̄batur et scriptura q̄ est venturū quō timēdn tē. ibidē. §. i.

Iudicium quō accedet dñs in arcu ⁊ quare. et ponunt septē signa que iudiciū istud pcedent. que ad longū declarātur ibidē. §. ij.

Iudicio appropinquante quō mūdus purgabit per ignem. quis erit iste ignis. qre fiet ista purgatio. quō fiet p ignē. qual erit iste ignis in esse etn. quō iste ignis purgabit elemēta ⁊c. ibi. §. iij.

Iudiciū istud quō fiet p citatiōem. que erit ista vox citatiōis. quare dicit illa vox tube fm aposto lūz. quare dicit vox archāgeli. quō fiet ista vox ⁊c. ibidē. §. iij.

Iudex iste quō se pntabit. quis erit iste iudex. quō apparebit i forma gloriosa q apparebit cū signo crucis. quō datur sibi iudiciū fm huānitatez. quos iudicabit. ⁊c. qbus iudicabit. ⁊ in q loco iudicabit. ibidē. §. v.

Iudicis assessores qui erūt cū qbus iudicabit quō iudicare dicit septupliciter. qbus daf ista potestas assēdēdi cū xpo ⁊ triplex ratio daf quare pauperibus datur ista iudicaria ptas. ibi §.

Iudicio isto erūt erūt multiplices ac cūpatores ⁊c. qbus accusabūt hoies ⁊c. qui erūt testes in isto iudicio. ⁊c. ibidē. §. viij.

Iudiciū quō valde sit timēdūz ppter sententia irreuocabilitatē quō fiet ista discussio ⁊c. qbus opribus. q suū iudiciū erit iustissimūz. ⁊ inflexibile. ⁊c. ibidē. §. viij.

Iudicioz dei pfunditas quomō sit timēda ⁊ sunt inter cetera septē rei iudicia q timēda sunt et admirāda. q ad lōgū declarāt. ⁊c. ibidē. ca. xij. p oēs §. suos.

Iudiciū quomō accedet dominus ppter tria pma. p. ti. ij. ca. vi. §. xvij. b. c. d.

Iudicio diuino quomodo pntabit anima se parata. ⁊ de quibus dñs ab eadez eriget ratiōz pma. p. ti. v. ca. ij. §. iij. p totū. **U**ide desup pl^o infra sub littera m. scz morte.

Iudicio vltimo siue in extremis dñs de sex accipiet rationem a diuersis hoibus. i. p. ti. v. capi. ij. §. iij. b. p totū.

Iudicis sentētia post hoc describitur quaz dabit postqz recepit rōz a diuersis ⁊c. diuersis. qd sup oia est horribile ⁊ expauescendū. ibidē. §. v. p totum.

Iudex quomō tunc dabit mercedem vnicuiqz scdm op̄a sua quātum ad bonos ⁊ quātū ad malos quomō vtriqz apparebit. ⁊c. i. p. ti. v. ca. p̄tulo. ij. §. xi. f. p totū.

Iudex quomodo dabit sentētiā pro his qui ascendunt ad celum. que est ista via. ⁊c. i. p. tit. v. capi. iij.

Iudex sup̄nus quō dabit sentētiā pro his qui descendūt ad purgatoriū. i. p. ti. v. c. v.

Iudicio finali siue diuino quomō domin^o reprobis ⁊ malis exprobat de varijs beneficijs eis exhibitis. ⁊ quomō creature loquūtur ptra ipsos. ij. p. ti. ij. ca. ix. §. vij. an mediū.

De iudicio humano
Iudicare iūritatez est iniuste ⁊ iniūque iudicare. vñ dicit iūritas index semp d3 itendere ad equitatē. **E**t iūque iudicat q cōtra eq̄tatē ⁊ iūsticiā iudicat ⁊ hoc septē moīs. ij. p. ti. i. c. xix. §. i.

Iudiciū faciēdo quomō phibetur acceptio psonaz q ex scriptura p̄batur cum vno exemplo ibidē. §. ij.

Iudicibus quō mādāt vt pauperib^o subueniant ⁊ pupillis. ⁊c. quomō ad hoc tenētur ex officio. ⁊c. ibidē. §. iij.

Iudicio fiēdo cōcurrūt qnqz genera psonarū. scz iudex ad sentēciādūz actor ad accusandū reus ad respōdendū. testis ad probandūz. ⁊ ad uocatus siue pcurator ibidē. §. iij. v. vi. vii. ⁊ octauo.

Iudex quomō tripliciter iniūsticiā committit ⁊ tripliciter dat sententiam cōtra iūsticiā et quō ⁊ qñ tenet ad restitutionem. ⁊c. ibidē. §. quarto b.

Iudiciū actorem siue accusatorem requirit. et talem cōtingit tripliciter peccare ⁊ quomodo sit satisfaciēdū. ⁊c. ibidē. §. v.

Iudiciū etiā reus accedit. quis ⁊ vñ dicitur reus. talis p̄ tripliciter peccare ⁊ mortaliter. ⁊ aliud est veritatē tacē ⁊ aliud falsitates pponere ibidē. §. vi.

Iudicio etiā cōcurrūt testis qui etiā tripliciter peccare potest. additur ⁊ quartus modus ibidē paragrapho. vij.

Iudiciū aduocatus pcurator. ⁊ iuriconsul peccare pnt multipliciter ⁊ moderamē salarij; corū ⁊c. attēditur circa quattuor. ⁊ pcurātes. et aduocātes i cā vsuraria peccāt mortalt. ibi. §. viij.

Aceptio psonaz describitur vario mō. ibidē. ca. x.

Iudiciū iniūsti iudicatoria manus quō describitur. ⁊ quid significāt eius quinqz digiti siue modi. ii. p. ti. ii. ca. i. §. x.

Iudiciū iūsti assessoria manus quō describitur. et qd significāt e^o qnqz digiti seu moī ibi. §. xi.

Iudicio seculari qñ aliqz aliquēz accusat falsē vel testificat quātū peccatū sit. pma parte ritu. xij. ca. iij. §. xij. c.

Ea q fiūt a iudice si ad eius nō spectāt iudiciūz iurib^o nō subsistūt. **E**st vna de regul^o iur^o q ⁊c. clarat. pma pte. titulo. vicissimō. ca. vnico sub littera c. scz ea q fiūt.

Iudiciū nō ē acceptio psonaz habēda. ē vna de regul^o iuris q ⁊c. clarat ibidē. sub. i. scz i iudicijs

Judicis actus et autoritas indicandi vñ est. et quō tē debet imitari. qui dicuntur prope iudices et quomō bonus iudex in octo pñctis tē debet imitari. iii. p. ti. ix. ca. i.

Judiciū quomō importat actum iudicis. vñ de dicitur iudex. quō bonus iudex debet pcedere in diffiniēdo et determinando ad iudiciū vt rectū sit et iustū tria requiruntur et sentētia potest ēē tripliciter iniusta. ibid. §. i.

Judicio quō debent remoueri corūpentia que sunt cōtra iusticiā. et quō humanū iudiciū perueritur timore. cupiditate. odio. et amore. et q mala facit acceptio rñmer. et ibid. §. ij.

Judex quō debet semp recte iudicare vsq ad finem. ibidem. §. ij.

Judex vñ dicitur. vñ de actor. vñ de reus. vñ de testis. et quō iudex se cauere debet a varijs peccatis sine iniusticijs. et quomō iudex debet esse pñctus et ibid. ca. ij.

Judices assessores. qui ipsum inducunt ad male indicandū tenet de oi dāno affectu ibi. c. ij. §. i.

Judex pōt esse psona ecclesiastica. et iudicare inter subditos in qbus habet iurisdicōē et si laycus iudex negligit facē iusticiā iudex ecclesiasticus potest eñ ad hoc cōpellere. et ij. p. ti. ix. ca.

Judex laycus non pōt iudicare de clericis. et clericus nō potest in nō suū iudicē consentire nisi sit psona ecclesiastica. et de consensu epī qñ et quō pōt renūciare et ibid. §. ij.

Judex laycus qui capit clericū ppter maleficiū quē pñt iudex ecclesiasticus. vel eñ ipse clericus pñt se mittere ad curiam ecclesiasticā. quō sit interrogandus. et quō pcedēdū. ibid. §. iij.

Judex dupliciter impediri pōt ne pñā reo tēbi tam valeat relaxare. que est differētia inter iudices inferiores. et superiores que pñā augenda sit propter timorem. et ibid. §. v.

Judex an debeat. vñ possit absq peccato cōdemnare innocentes. qui in iudicio nocens sine malis cōiūcitur. quomō se iudex in isto debet habere. ibidem. §. vi.

Juditium ministri qui exequuntur sentēcias cōtra innocentē. quō se debent regere ibide. §. vij.

Judicibus et eorū dē legat. quō. et qñ. et quib. dandū sit salariū ponitur de supvarijs casus ibi.

Judicis vel ei. delegati assessores. quō §. viij pñt et debet recipē a pñbus salariū. et ibi. §. ix.

De officio delegati vide infra sub littera. l. scz legatus et ij. p. ti. ix. ca. ij. et de subdelegato.

Judicis ordinarij varia vide infra sub lra o. scz ordinarius. et. iii. p. ti. ix. ca. v.

Judicij quō ē triplex modus pcedēdi et de crie cōtra aliqñ pcedit qñtuor modis. scz per accu

sationem per renūciatōem. per inqñsitiones et per exemptiones. iii. p. ti. ix. ca. vii.

Judicio faciēdo quomō inqñsicio viciōz sit faciēda. quō prelatus debet pcedere ad inqñrendū et puniendū subditorū excessus. et inqñsicio alia est generalis. et alia spēialis. et que forma inqñsitiōnis. ibidem. §. i.

In qbus casibus fieri possit inqñsicio. et fieri nō potest inqñsicio in quibz casibus. ponitur desu per aliquozum opiniōes. ibid. §. iij.

Inqñsitiōes speciales in iudicio quō sunt necesarie. quomō clericus possit conueniri. de falso probato corāz iudice layco. que debent interrogari ab inqñrente. et ibid. §. iij.

Judicij pcessus quādo. et quō est. que est differētia in inquisitionibus. ibid. §. iij.

Judicis inqñsitione vtrum inqñsitus teneatur de oibus aperire veritates. et manifestare de qbus fuerit interrogatus qñter sit pcedēdum et do sit cōtra singularem psonā. et ibi. §. v.

Qualiter sit pcedēdus in inqñsitiōe generali cū mittitur alicui inqñsicio ecclesie tā in capite qñ in mēbris. et quis effectus inqñsitiōis in diu

sis causis. et ibid. §. vi.

Inqñsicio qñter fieri debet ptra religiosos et clericos. et qñter cōtra determinatam psonā ad petitionem pñs agētis contra eam. et quō excessus eorum debet corrigi. et ibid. §. vii.

Judex sine platus vñ teneatur pcedere ad inqñsitiōē qñ non sperat inde pfectū et quomō crimina eorūndez possunt vario modo puniri ibidem. §. vii.

Judex quare nō debet damnare sine accusatore fallit tamē in octo casibus. et quō et qñ crime dā notorium et quōplex. et ibid. §. viii.

Judex quomō debet pcedere sup crimie notorio in iudicio. quomō possit illud condemnare. et ibi. ca. viii. §. i.

Judicij variā accusatiōē vide sub littera. a. scz accusatio. et tertia pte titulo. ix. ca. viii.

Judicij qualis est processus per renūciationes duplex est denunciatio. qñter fieri debet tertia pte. titulo ix. cap. ix.

Judicio celebrādo quomodo fieri debet purgatio canonica ponitur triplex purgatio. que purgatio est fieda. scz quot se debet purgare. et q for

ma iuramēti in tali purgatiōe. iii. p. ti. ix. cap. x.

De testibus in iudicio vide infra sub littera. i. scz testis. et. iii. p. ti. ix. ca. xi. p. totum

De sentētia que datur in iudicio vide varia infra sub littera. i. scz. sententia et ibid. ca. xii.

In iudicio de litis contentione. et de libello habes varia. ibid. ca. xiii.

De appellationibus in iudicijs vide varia su-
pra lb littera a. scz appellatō. 2. ibi. c. xiiij

De mō agēdi in iudicio sine figura 7 sine strepi-
tu iudicij aliquādo summarie. aliqn simpliciter.
aliqn ex plano. aliquādo d factō. aliqn sine om-
ni solemnitate. ibi. c. xv. p. totū.

In iudicijs qñō cōmuniter fieri debet tēpus an-
te citationē. temp' citationis. tempus represen-
tationis. tēp' dilationis. tēpus litis cōtestatio-
nis. 2c. ibi. c. xvi. p. totū

In iudicio. pfecti 7 religiosi de qbus 7 qñō sta-
re dñt sine cōcedere. iij. p. t. vi. c. i. §. iij. b.

Iudex quare non potest esse religiosus. quomō
hoc sit intelligendū. 2c. tertia pte. titu. xvi. cap.
vi. §. v. d.

Judicialia pcepta legi moysi describunt infra lb
littera p. scz pcepta iudicialia

Judicialia pcepta legis moysi q fuerūt 2c. i. p.
ti. xiiij. c. vi. §. i. ij. 7. iij.

Judicare alios 7 facta eorū inspicere que mala
ex ipso pcedūt. iij. p. t. iij. c. iij. §. v

Judiciuz temerariū describitur scz. p. xxiij. di-
et supius. hic in vniuersali. iij. p. ti. iij. c. viij. p.
totū. Et infra sub littera. t. habes in particulari
scz temerariū iudiciū.

Ius gētiū quid est 2c. 7 quare ius gētiū appel-
latur. i. p. ti. xvij. c. v. nico. §. x.

Ius qñō diuidit aut i naturale. aut ciuile aut
gētiū. ius gētiū qñō pphendit sub iure positio
et diuidit in naturale 7 politicū. 7 ius siue iu-
stū aut est naturale. qd ex sui natura alteri adeq
tur. pte esse dupliciter. i. p. t. xvij. c. v. nico. §. i.

Iuris humanalis ignorātia. etiā legis diuina
lis. 2c. in qb' pssit qñō 7 qñ qd excusat. qd dicitur
crassa 7 q supina. iij. p. t. v. c. ix. §. ij. p. totū

Iura ātīqua qñō sunt abrogata in multis locis
et cōmuniter nō tenentur Et similiter Gratia/
nus in decretis in multis locis non tenet. iij.
p. t. xi. c. viij. §. i. ij. iij. 7. iij.

Is qui in ius succedit alterius eo iure quo ille
vri debebit. Est vna de regulis iuris. que 7 de-
claratur. prima parte. titulo vicesimo. c. v. nico. sub
i. scz is qui.

Nemo p plus iuris transferre i aliū qz sibi cō-
petere dinoscatur. Est vna de regulis iuris. q 7 de-
claratur. ibidē lb littera. n. scz nemo pte

Ius patronatus vendi 7 emi nō potest et qua-
re alias symonia pmittit. qd sit ius patronat'.

et ex patronatu ppetit patrono qd duplex ius. i.
p. t. i. c. v. §. xxiij

Ius canonicū 7 theologia quomō differunt i
modo cōsiderādi quantum ad quinq. iij. p. ti.
v. ca. ij. §. ij. b

Juris scientia 7 medicina que illorū dignior
ibi. §. iij

Jurisdicō epōz q est qñō pnt exigere. qd ppre-
hendit lb iurisdicōe. iij. p. t. ij. c. ij. §. xi.

In iurisdicōe spiritali qñō emines 7 potens
est archiepiscopus. 2c. ibi. c. iij. §. i.

Jurisdicō episcopoz circa monasteria 7 circa
domesticos ē duplex. iij. p. t. ix. c. v. §. vi.

Jurisdicō delegati qñō expirat decez modis.
iij. p. t. ix. c. iij. §. ij

Jurisdicō sine prās varia pape describit. infra
lb littera p. scz pape. iij. p. t. xxiij. c. iij. p. totū cap.

Iude christ' dedit triplicē panē ad esuz p mari-
mo bñficio. in quo nobis dedit exēpluz ad simi-
lia faciēduz. 7 vbi mali faciūt sicut Judas fecit
ij. p. t. i. c. xxiij. §. ij. iij. 7. iij.

Iument' insipicibus qñō se homo similes fa-
cit per decez signa. i. p. ti. i. c. ij. §. v. ante medium

Ius patronatus describitur vario modo infra.
patronatus. iij. parte. ti. xij. cap. xij. Et. ij. parte
ti. i. c. v. §. xxiij.

Iuuentus dicitur quarta etas hominis qdū
durat. que mala tūc magis exercēt 7 quid spiri-
tualiter significat ista etas. iij. p. ti. vj. ca. v. §.
vi. c. vel ibi. Quarta etas.

Iuuenes qñō naturaliter iclinati sunt passio-
nū sectatores. in pbis pceces 7 in ppo sensu p-
tinaces. qñō ptes dñt eos ab ist' trahē. iij. p.
ti. ii. c. v. §. iii. b. et §. iij. 7. v. notabilia habes.

Iuramētuz qñō diffinit. que diffinitio vario
mō declaratur. vñ dicit iuramētū. ii. p. t. x. c. iij.

Iuramētū q licitū sit oz q ibi sit actus licitus
religionis. modus pgruus locutōnis. 7 affect'
necessarius h' actionis. ibi. §. i. ij. 7. iij.

Iuramētū qd sit per mēbra dei v' per creaturas
vel per falsos deos qñō 7 qñ sit. qñō 7 qñdo
sunt mortalia qñō itelligitur illud christi No
lite iurare. 2c. ibidē. §. iij.

Iuramētū vt licitū sit. que pcurrere debēt. que
requiruntur ad iuramētū. ad quid est iustitū. et
ponuntur iuramēta diuersoz qui bñ v' male iu-
rauerūt. 2c. ibidē. c. iij. §. i

Iuramēto pziuant tria genera psonaz. 7 qñre. 7
si iurāt qñō 7 qñter tunc peccāt. Et septē casus
ponuntur in qbus dñt sacerdotes 7 plati iurare
ij. p. ti. x. c. iij. §. ij.

Iuramētū qñō aliter fiebat in veteri testamto.
et aliter i nouo testamto. ibi. §. ij.

Iuramētū describitur. in forma qd imperatoz
facit pape. 7 diuersimode declarat. ibi. c. v. §. i.

Iuramētū i forma d'scribit qd faciūt epi. exēpti
pape. 7 illud iuramētū pphedit septē articulos
ibidē. ca. v. §. ij.

f iij.

Iuramentū in forma describit qđ faciūt curati et rectores epis suis fm tamen diuersitatez lo / corz diuersi diuisa iurāt. *tc. ibidē. ca. v. §. iij.*
Iuramentū in forma descr ibitur. qđ prestat va / fallus dño suo. *ibid. ca. v. §. iij.*
Iuramentū pmissorū vario modo describit sci / licet. aliqui casus. ponūt. vbi ligat ad obser / uadū. et vbi nō. et qñō et quādo super istis fieri / potest absolutio. *ibid. c. vi. vsq; ad. i. §.*
Iuramentū qñō vertit sex modis in deteriore / eritū. Et iuramentū in qbus casibus et qñō sit p / mutādum. *ibidem. ca. vi. §. i.*
Iuramentum quibus casibus et qñō possit iri / tari. *ibi. c. vi. §. ij.*
Iuramentum factū ab aliquo vtrū obliget eū / ad successores. et vtrū successores obligat ex il / lo ei cui iurātū est. *ibidē. ca. vi. §. iij.*
Iuramentū vniuersitatū siue societatis qđ iurāt / sibi. mutuo factū vel nō factū vtrū possunt / dimittere. *ibidem. ca. vi. §. iij.*
Iuramentū describit qđ qđ facit de parēdo man / datū. alie qñō hoc sit intelligēdū. *ibi. c. vi. §. v.*
Iurādo seruare statua alie ecclesie vl' ciuitatis / qñō hoc sit seruādū. *ibidē. c. vi. §. vi.*
Utrū possit peti reductio eius. quod per arbi / tros est iudicātū ad arbitriū boni viri vbi in / teruenit iuramentū vel pena hoc ad lōgūz de / claratur. *ibidē. c. vi. §. vij.*
Perurū describitur infra sb littera p. Et ibid / capi. *vij.*
Adiurātō describit sup sb littera a. et ibi. *c. viij.*
Iusticia put ipozat quendā statūz rectitudis / in hoīe dicat tripliciter. et qñō iusticia duplicif / ordinat hoīz i paratōe ad aliū. *iiij. p. t. v. c. i.*
Iusticia put est virtus special' a ceteris qñō se / habet ad totū integrale. q pñent ad generales / *ibidem. §. pmo*
Iusticia qñō diffinit. quid ipozat nomē eius / qñō ipozat eqūitatē qñō est habitus voluntat / quomodo dicitur voluntas. *ibid. §. ij.*
Iusticie sūe due ptes scz pmutatiua et distribu / tiua que declarātur *ibidē. §. iij.*
Iusticia distributiua qñō diuiditur in quattu / or mēbra. *ibidē. c. iij. §. i. ij. iij. et. iij.*
Iusticia qñō necessaria est cuilib et multitudi / ni. pmo ex parte finis secūdo ex pte gubernātis / a quo regit multitudo. tercio ex pte multitudi / nis. q ex multis psonis colligit. *ibi. c. iij. §. v.*
Iusticia qñō habet triplex principiz. scz ema / nantiū. ex qbus eius origo pmitus deriuatur / Imperantiū ex quo eius autoritas in sbditos / promulgatur. et iusipientiū. ex quo eius vtili / tas multiplis declarāt. *ibi. c. iij. §. i. ij. et. iij.*

Iusticie que virtutes sunt annexe. dupliciter a / liq virtus ad alterz existēs a ratōe iusticie defi / cit et que sunt virtutes que debent alteri reddūe / sed nō pñt reddere equale. *ibi. c. v.*
Iusticia esurire q dicuntur beati. *Matth. v. et q* / mō isti saturabunt i presenti et i futuro vario / modo. *iiij. p. t. vij. ca. vi. §. iij.*
Iusticie cā psecutionē patientes qui dicūt bñ / et qñō ipoz est regnū celoz. in quo cōsistit ista / beatitudo. *ibi. §. vij.*
Iusticia vniuersalis qñō ē speculū i q nūc vtrū / videm? qui fuerūt iniusti in illa iusticia. *i. p. t. iij. c. vi. §. ix.*
Iusticia quid ē q sunt ip? ptes integrales essenti / ales pmutatiue et potētiales. *i. p. t. i. c. iij. §. ij. d.*
Iustificatio ipij. que est effectus gratie operat / dicat a iusticia. Et iusticia dicat tripliciter. Et / quattuor pcurrit p ordinē i iustificatōe impij / et in quolibz morū quo aliqd ab altero mouet / tria requiruntur. *iiij. p. t. ix. c. vi.*
Iustificatio impij requit gratie infusionē. pba / tur. *ibidē. §. i.*
Iustificatio impij requit detestationē peccati p / motū sui arbitry pbatū *ibidē. §. ij. et. iij.*
Iustificatio ipij in quo pñst tota q ad eandē / requiritur. qre gratie infusio sit in instanti absq / successionē. *tc. ibi. §. iij.*
Iustificatio impij. q est maximū opus dei ostē / dit fm magnitudinē eius qđ sit. et est aliq mō / miraculosū q tria sbdimūnt et declarantur ibi / dem. *§. quinto.*
Iustificacionis beneficiū quod est qđ a deo ac / cepimus. qñō de ipo debemus esse deo grati. Et / que homo circa ipsa cogitare debet. *iiij. p. t. v. c. xij. §. ii. añ medium*
Iustoz gaudium probatur ex scriptura. et hoc / gaudiūz ostēditur glorioz et bonum esse quat / tuor. *i. p. t. vi. c. v. §. ij. d. vsq; in finē*
Iusti et pfecti qñō dñt appetē attēptari. ppter / varia ipsoz merita. *i. p. t. vi. c. xij. §. i. g. b. i*
Iust? qñō odit sed cum discretionē et tria mala / iusti habent odio. *i. p. t. vi. c. xij. §. ij.*
Iusti qñō habere possunt tres fructus patiētie / scz augmētū experientie. scutum custodie. et pre / miū glorie. *iiij. p. t. iij. c. vij. §. xvij. p. mediz*
Iusti quomodo septem timere debent. que leo / naturaliter timet. quarta. pte. titu. *xij. capitu* / quarto. *§. iij.*
Iustus quomodo habet in memoria tria de de / et tria de proximo. primā. p. titulo. *ij. capitu. ix. §. i. b. c. d.*
Iusti qñō dici pñt celum. et qñō pñtebūtur dei / mirabilia. *tc. iij. p. t. xxi. ca. xi.*